

слѣдующій вопросъ: *всегда ли е было това заради Българска Іерархія така, или е имала и она въ президнь времена природны изъ свой родъ върховны църковны пастыри, които независѣли и не были подчинены нито на Цариградскіѣтъ, нито на други нѣкои патріарси?*

Мы знаеме, що на Българска Църковь още при първо нейно появленіе, Римска и Цариградска Церкви употребляхъ всички свои силы да ѣѣ присвоятъ, но была ли она подчинена въ іерархическо отношеніе на нѣкоя си изъ нихъ така, каквото ѣѣ найдохме мы и каквото искатъ Гърцы-тъ да бѣде она за всегда въ сѣвършенна зависимость отъ Цариградскаго патріарха? Возможното рѣшеніе на овый вопросъ ще бѣде предметъ на нашето изслѣдованіе. И, утвърждающися на исторически свидѣлства и писменны документы, отговараме, що Българската църковь имала е самостоятелнѣ и отдѣлнѣ църковнѣ іерархіѣ и първосвященници нейны независѣли нито отъ Римскы, нито отъ Цариградскы патріарси нито кога были избираемы, нито кога были посвящаваны на Архіепископскій чинъ, нито пакъ кога са управлявали Българскѣтъ църковь. Понеже:

1-^о Още въ шесто столѣтіе Цариградскій царь Юстиніанъ Великій, щомъ токмо подчини на Епископія Прими Юстиніаны (сегашній Охридъ) Сѣверо-Восточны Области, които послѣ быдохъ завладены отъ послѣдошедши Българи, такожде обѣ Дакіи и Панноніѣ, то даде онъ на тая Епископія и права на независимость и самостоятельность църковна; по тая права Архіепископы Охридскіи бѣхъ избираемы въ Архіепископско достоинство отъ Соборъ на Епархіалнытъ ѣ Митрополиты и бѣхъ утвърждаемы въ това достоинство тамо на мѣстото имъ. 2-^о Кога Българе идопоклонници завладѣхъ и Охридъ или Примъ Юстиніанъ съ подчиненытъ му църковно области, тогава щомъ токмо начала да ся распространява и между нихъ Христіанство и щомъ токмо начала да ся появява и да ся уредува въ нихъ църковь,